

"Det for två vita duvor"

En vi - sa vill jag sjung - a, fast tå - ren kväl - jer mig,
allt om den ras - ka dräng - en, som dog så has - te -
lig, som dog så haste - lig, som dog så haste - lig

Utskrivet av Stefan Lindén 101007

1. /:En visa vill jag sjunga,
fast tåren kväljer mig:/
allt om den raska drängen,
som dog så hastelig,
som dog så hastelig,
som dog så hastelig

2. Den drängen kunde spela,
han spelade så väl
Han spelade så länge,
tills Gud han tog hans själ

3. Bittida en morgen
så fällde han sitt mod
och innan klockan åtta
så låg han i sitt blod

4. S'en kasta han fiolen,
han tog en annan fröjd,
han följe med sin Frälsare
allt upp mot himmels höjd

5. Det kom två unga duvor
från himlavälvet ner,
men när de kom tillbaka,
så voro de då tre

6. Den första var Gud Fader,
den andra var hans son,
Den tredje var den speleman,
som spelade så väl

7. Han spelade på bröllop,
han spelade på bal
Men nu är han uppfaren
till himlens höga sal

8. Den som liket körde,
det var en hedersman
Han såg från Kilboskogar,
hur blodet det rann
allt ned till Kilbostrand,
allt ned till Kilbostrand

9. Den som liket körde,
det var en hederlig karl
Ja, han skulle hava heder
i alla sina dar

10. /:De körde det liket
allt över en äng:/
Ja, där föllo tårar
som här faller regn,
som här faller regn,
som här faller regn